

Skomakarnibbå ruver 700m over Jøsenfjorden, den dramatiske og mektige nibba frarådes å gå ut på. Turen går videre til fjellet Høgeheia like ovenfor, her er utsikten enorm like ved den store varden. Etappen går igjennom en varierende og spennende natur fra Hagalid. Utsikten ut over fjord og fjell er imponerende fra store deler av turen.

Sett av 4t tur/retur på den 13,1km lange turen.

Kommune: Hjelmeland
Tid: 4t tur/retur (I tillegg kommer eventuelle pauser)
Lengde: 13,1km tur/retur
Merket: Ja (Rødmerket og skiltet)
Terreng: Kjerrevei og Sti (Vanntett fottøy er en fordel, f.eks lave fjellsko)
Vanskelighetsgrad: Krevende
Høyde: Høgeheia 743m.o.h og Skomakarnibbå 700m.o.h

Parkering:

Fra Bryne, følg Rv44 forbi Klepp og Ganddal. Sving ut på E39 mot Stavanger, og fortsett til ferjeleiet Stavanger – Tau. Fortsett mot Ryfylkevegen 13, skole og idrettsanlegg passerer på høyre side like etter rundkjøringen. Følg veien langs Bjørheimsvatnet og Tysdalsvatnet, Tysdal camping passerer. Fortsett og følg veien videre mot Årdal og Hjelmeland. Ferjestøa på Hjelmeland passerer på vei ut mot Vormedalsvegen, og like etter er det skiltet opp til Hagalid og Skomakarnibbå. Følg hårnålsvingene opp til toppen, parkering like før gårdstun. GPS posisjon N59 15.227 E6 12.337. Parkeringsavgift kr 100.

Informasjon:

Turen til den mye omtalte Skomakarnibbå skulle bli til virkelighet, og far har lenge ønsket å ta turen til den særegne fjellformasjonen. Jeg tenkte lenge på hvorfor en inngrodd sauebonde fra Bjerkreim, plent skulle til Skomakarnibbå i Hjelmeland?

Vell, det er Kristi Himmelfartsdag og fremme på Hagalid er vi endelig klare til tur. Vi går forsiktig igjennom gårdstunet og lukker grinden etter oss, en kjerrevei leder oss ned og langs Hagalivatnet. Det er skiltet flere steder på vei mot nibba, og far kan knapt vente mens jeg fotograferer.

Vi har vandret igjennom en varierende og spennende natur, med enkelte bratte partier opp mot Øksnafjellet. Far signerer tur boka og sammen tar vi oss en velfortjent pause i solsteken, den tøffeste og mest krevende delen er unnagjort. Hele 350 høydemeter uten snurten av onnebakke er lagt bak oss. Men i likhet med andre toppturer gir også dagens tur, en økt utsikt parallelt med høydemetrene vi legger bak oss. Vakre fjorder og et nakent fjellandskap er bare noe av hva som kommer til syne.

Stien mot Ullviksjuvet leder oss igjennom et tilnærmet flatt terreng, og små og store tjern passerer på etappen. Vi er ved et lite tjern, like før juvet. Her kan en ta en avkjølende dykkert om ønskelig, eller studere den flotte utsikten mot nibba. Det går et sagn om hvorfor nettopp Skomakarnibbå har fått dette navnet,

"En skomaker var dømt til døden, men dommen vart omgjort til benådet dersom han kunne sy ferdig et par sko, og det på den ytterste spissen på den smale eggen. Og i det han skulle slå i siste nagle fikk han øye på et brudefølge som rodde like nedenfor, han ble svimmel, mistet balansen og falt utenfor."

Vell, vi har tenkt å holde god avstand til både nibba og Ullviksjuvet og fortsetter mot dagens mål. Et ungt par forholder seg rolig like ovenfor nibba, det frarådes nemlig på det sterkeste å ta seg ut på den smale eggen. Fremme tar vi oss en god pause, nå er det tid for å spise litt niste og drikke kaffe. Flere strømmer til, og i følge lokalbefolkningen var det en godt besøkt dag. På toppen av Høgeheia står det oppført en stor varde, og etter spisepausen følger vi stien opp for å utvide utsikten ytterligere.

Fra Høgaheia er utsikten enorm, på nord og vestsiden dominerer fjord og fjell, mens på sør og østsiden retter en blikket inn mot innlandsområdet. På bildet ser en ned mot Breilandsvatnet, og Breiland. I luftlinje er det knappe 11,5km til Trodla-Tysdal, men selvfølgelig noe lenger i terrenget. Når en først er i disse trakter, anbefales det å ta turen til dette flotte stedet.

Turbeskrivelse? Les fra min tur til Trodla-Tysdal [her](#).

Vi må dessverre begynne på hjemturen, og det i samme varierende terrenget. Mellom tett skog, nakent fjellandskap og utsiktsrike topper skal det vandres. Flere blåbærbusker passeres, men vi er litt tidlig ute for å nyte godt av disse. En kjekk, spennende og utsiktsrik tur nærmer seg slutten. På vei ned kom vi i snakket med lokalkjente, og slo følge på deler av traseen mot Hagalid.